

ELGESIO IR EMOCIJŲ SUTRIKIMAI

1. Palaikykite akių kontaktą, prieikite arčiau mokinio, naudokite neverbalinį kontaktą, išstarkite vaiko vardą;
2. Užduokite klausimą („Ar kilo kokia problema?“ „Gal galiu tau padėti?“), palaikykite, pasiūlykite pagalbą, naudokite priminimus, nukreipkite dėmesį („Man reikėtų, kad tu...“);
3. Perspėkite, paaiškinkite pasekmes („Jei tu taip darysi, tai atsitiks tai ir tai... Tu gali rinktis...“);
4. Pastebėti mokinius, kai jie elgiasi gerai, ir pastiprinti jų elgesį pagyrimu ar kitokiu paskatinimu;
5. Gerai apsvarstyti mokinių jungimąsi į grupes, jei to reikia užduočiai atlikti, suteikiant mokiniams, turintiems emocijų ir elgesio problemų, galimybes stebėti ir kopijuoti tinkamo elgesio modelius;
6. Kruopščiai išaiškinti mokiniams jų elgesio pasekmes;
7. Siekiant sumažinti pykčio ar konfrontacijos proveržius, jei įmanoma, pasitelkti humorą (tačiau nemenkinti mokinių);
8. Jeigu pamokoje kilo problemų ir mokinys pradėjo elgtis netinkamai, reikėtų sudaryti galimybę jam pabūti ramioje aplinkoje (su suaugusiojo priežiūra);

AKTYVUMO IR DĖMESIO SUTRIKIMAI

1. Klasės aplinkoje turėtų būti kuo mažiau trukdžių, blaškančių ar atitraukiančių vaiko dėmesį;
2. Pamokos metu mokytojai turėtų keisti veiklos pobūdį paeiliui derindami susikaupimo ir fizinio aktyvumo reikalaujančias veiklas;
3. Šiems vaikams reikėtų pateikti trumpas, įveikiamas užduotis ir skirti apdovanojimus jas atlikus. Naudoti „ramybės technikas“, leidžiančias suvaldyti pykčio priepuolius. Tai gali būti vaikai nusiraminti padedantis pedagogo elgesys, vaikui suteikiama galimybė pabūti atskiroje patalpoje;

PATARIMAI MOKYTOJAMS IR TĖVAMS

Ugdant vaikus, turinčius dėmesio ir aktyvumo sutrikimų, naudinga sukurti bendrą reikalavimų sistemą mokykloje ir namie. Keletas svarbių aspektų bendraujant su vaikais:

1. Kalbėdami su vaiku palaikykite akių kontaktą. Jei vaikui, turinčiam dėmesio sutrikimų, ką nors sakysite nosisukę nuo jo ar iš kito kambario, jis jus ignoruos;
2. Instrukcijas ir nurodymus pateikite kuo paprastesniais sakiniais, geriausia vienu sakiniu;
3. Naudokite paskatinimus, pagirkite, kai mokinys elgiasi tinkamai;
4. Stenkitės išlikti ramūs; jei pyksite vaikas jus mėgdžios;
5. Turėkite aiškią dienotvarkę;
6. Norėdami pranešti apie būsimus įvykius arba veiklos pabaigą darykite tai iš anksto, naudokite papildomus įspėjimus;
7. Siekdami išvengti vaiko prieštaravimų ir atsisakymų ką nors padaryti, nurodymus ir siūlymus formuluokite klausimu, sudarydami galimybę pasirinkti: „Tu norėtum užsidėti kepurę dabar ar išėjęs į lauką?“.

Parengta remiantis SPPC metodinėmis rekomendacijomis mokytojams ir švietimo pagalbos teikėjams.

Išsamias rekomendacijas galite rasti mokyklos bibliotekoje esančiuose leidiniuose „Mokomės kartu“, „Inkliuzinis ugdymas ir komandinė pagalba mokiniui“